

beretningen, sagde: „disse Tre ere falske Profeter“. Forsamlingen reiste sig og tattede vedkommende Taler, og i denne Forsamling var Sjællands Biskop, som ogsaa tattede, fordi de Tre vare kaldte falske Profeter. Jeg tatter ogsaa derfor, thi saadanne Værdomme skulle fordømmes. Naar Mænd indtage en høj Stilling i Samfundet, gjøre de dobbelt Skade, forsaavidt de komme med saadanne Værdomme, fordi Folk paa Grund af deres højere Stilling vare vante til at se op til dem og tro dem. — Man taler i vore Dage om Angreb paa Egteskabet. Jeg spørger, hvad er et værre Angreb paa Egteskabsinstitutionen end den autoriserede Utugt? Det er det mest forræderlige Angreb paa Egteskabet, man kan tænke sig, at Staten har autoriseret Utugten. Havde Staten været udenfor, var det en anden Sag, men nu kommer Staten med sin Være, som ogsaa Præsterne drage frem og navnlig en af vore værdige Præster, som tør tale, nemlig Wilhelm Beck; han siger: Staten er nu kommen saa vidt overfor sine Borgere, at den siger: Ja, I ville have ren Kristendom. Vel, gaa hen til de Lærere og Præster, vi have bestikket, der faae I ren Kristendom, og videre siger Staten til sine Underfaatter: I ville have ren Utugt, vel, gaa hen til de Huse, som vi have autoriseret, der kunne I faae ren Utugt, I kunne faae begge Dele. Det forvirrer jo fuldstændig de sædelige Begreber. Det blev først galt med Fordivringen, da vi fik Loven af 10de April 1874. At det har været saa længe, er, fordi man har ømmet sig ved at tale høit derom, men Udeltæggelsen i vort Folk er bleven saa stor, at nu kan der ikke længere ties. Saaledes var det ogsaa i England for en Del Aar siden. Da de saae Følgerne af den autoriserede Utugt, begyndte Medlemmer i Parlamentet at tale derom, men de kunde ikke tale for Grin, en hel Del Løb ud af Døren, og man kunde næsten ikke være bekendt at tale derom. Kom der Møder, hvor det skulde bryde Løs, saa meldte Parlamentsmedlemmerne Forsald for ikke at blive bundne ved Afstemningerne. De troede nu at bære sig saa klogt ad, men Folk, der saae, hvor forfærdelig Ulykken var, holdt Die med disse Rigsdagsmænd, og de sagde til dem: Enten I ere Toryer eller Whigger, skulle I heldes ud af Rigsdagen, hvis I ikke be-

kæmpe den autoriserede Utugt, og de lod det ikke blive ved Snaft, men gjorde Alvor deraf paa Valgdagen, og efterhaanden pillede de den ene Rigsdagsmand ud efter den anden, saa at tilsidst i det mindste $\frac{1}{6}$, om ikke $\frac{1}{10}$ af dem, som ikke havde stemt imod den autoriserede Utugt, bleve heldte ud af Parlamentet. Jeg haaber, at det skal gaa paa samme Maade i den danske Rigsdag, hvis den danske Rigsdag skulde vove at gjøre Modstand imod Sædeligheden ved at holde den autoriserede Utugt paa Benene. Saaledes var man sig altsaa ad i England med de Herrer, som holdt paa den autoriserede Utugt, og grinte og spottede ad dem, der vare af modsatte Anskuelse. Det var under den gamle Valglov, at de heldte Størsteparten af dem ud; paa den næste Valgdag havde de Konserverative Overtaget, men saa bleve ogsaa de heldte ud, der vare for den autoriserede Utugt, saa at nu er den som Professor James Stuart sagde i Kjøbenhavn, naaet saaledes ned i England, at den aldrig mere vil rejse sig, til Trods for, hvad Modstanderne nu fortælle, at nu er det først blevet galt. Nei, det er, fordi de Herrer læger, disse store Autoriteter, have givet en fuldstændig falsk Fremstilling af, hvorledes det er i England. James Stuart æstede dem frem paa Mødet, men de have tiet til denne Dag.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem anførte et Udtryk, som paa det omtalte Møde skulde være brugt angaaende Lægernes Erklæring, at den var fuldstændig falsk. Det ærede Medlem anførte det vel efter Andre, men det er dog for stærkt et Udtryk at gjentage her.

Sang: Jeg refererede blot, hvad der er sket paa dette Møde, hvor Sjællands Biskop tilligemed andre høitstillede Mænd vare til Stede.

Formanden (Høgsbro): Jeg hørte godt, hvad det ærede Medlem sagde, og det er derefter, at mine Ord faldt, som de gjorde.

Sang: Vi ville ikke her i Landet taale tv forskellige Moralløve — det have vi nu — en for Mænd og en for Kvinder. Hvad